

Herrseniorernas historia

Jag brukar ta på mig uppgiften att skriva en del historiska texter om herrseniorerna i Torn IF. Nu har det skrivits ännu ett kapitel i klubbhistorien så därför kommer här ytterligare en återblick. Den här gången med ett lite annorlunda upplägg för att det inte ska bli alltför mycket upprepningar av tidigare artiklar.

Texten nedan kommer främst att fokusera på 2000-talet eftersom det är den tidsperioden som jag själv har upplevt och kan återge mina minnen från. Vi börjar dock från tidernas begynnelse.

Tidernas begynnelse för Torn IF var tisdagen den 30:e mars 1965 då en grupp idrottsintresserade samlades i Stångby kommunalhus i dåvarande Torn kommun där man bildade föreningen Torn IF som hade Torn kommun som sitt verksamhetsområde. Där och då föddes Torn IF och kanske föddes också den beryktade Tornandan redan då, den som enligt många har varit en starkt bidragande orsak till att föreningens herrlag kommer att spela i division 1 säsongen 2018.

Torn fick inte verka länge i sin "egen" kommun. År 1967 infogades Torn kommun i Lunds stad och sedan 1971 ingår Stångby med omnejd i Lunds kommun.

När kommunreformen var genomförd hade Torn IF också på allvar kommit igång med ett herrseniorlag i fotboll. Efter några uppstartsår hade man fått en plats i seriesystemet för A-lag år 1970. Vid den tiden hade Lunds BK redan varit bäst i Lunds kommun i många år och det var säkert inte många som kunde förutspå att det var Stångbylaget som skulle bryta deras långa svit som kommunetta 46 år senare.

Om vi återgår till Tornandan så har jag ingen uppfattning om hur länge begreppet har funnits. Mentaliteten bakom begreppet har dock funnits i många år. När jag kom till klubben på 1990-talet så talades det redan om Tornandan bland spelarna i seniortruppen på den tiden. Den måste nog ha funnits ett bra tag redan då, den anda som präglat föreningen.

Det måste ha varit den mentalitet som idag kallas Tornandan som fick den tidens eldsjälarna i Torn IF att få med sig hela bygden på idén att bygga en egen idrottshall för att sedan äga och driva den. Det har gjorts mycket inom ramen för Torn IF:s förhållandevis korta historia, men historien om Tornhallen är nog det projekt som sticker ut mest. För mer läsning om detta rekommenderar jag jubileumsboken från 2015 som finns att tillgå i PDF-format här på hemsidans historieavdelning.

Hur som helst så har denna anda, en klubbkänsla utöver det vanliga, på något sätt lyckats överleva in i 2000-talet. Den har klarat förändringen av att föreningen gick från att vara en liten "byaförening" där alla kände alla till att bli ett ganska stort maskineri. Den har säkerligen tagit nya former och uttryck jämfört med hur den såg ut för 35 år sedan när man beslutade sig för att bygga Tornhallen. Då och då har den säkert fått sig en törn och kanske periodvis inte upplevts som lika stark som idag, men den finns kvar än idag och är väl värd att fortsätta vårda och föra vidare till kommande generationer Tornare!

Torn IF finns alltså i seriesystemet för representationslag sedan 1970. Nedan sammanfattar vi hur representationslaget har presterat, med fokus främst på 2000-talet. För mer detaljerad läsning om Torn IF i svunna tider hänvisar jag även här till jubileumsboken.

1970: Stående fr v: Bengt Glemme, tränare, Conny Ratell, Knut Jönsson, Stig Westerberg, Dan Gillheim, Lars-Tore Martinsson, Ingemar Svensson, Gillis Gillheim, lagledare. Sittande fr v: Manfred Unger, Bengt Hansson, Nils-Erik Persson, Göran Werner, Lars Andersson, Bo Nilsson.

1900-talet

År: 1970-1983

Serie: Division 6

Placeringar: 2:a 1976 som bäst. Ett antal jumboplaceringar som sämst. Kvar i samma division.

Huvudtränare:

Bengt Glemme (1970-1973)

Christer Nilsson (1974-1977)

Istvan Tasnadi (1978)

Hasse Dahlberg 1979-1980)

Ingvar Nilsson (ersatte Hasse Dahlberg 1980)

Dan Olsson (1981-1983)

Årets Tornare:

Mats Edén (1981 och 1983)

Rickard Månsson (1982)

1978. Stående fr v: Ingemar Sjölin, lagledare, Ronny Nilsson, Nils-Erik Persson, Sonny Trulsson, Tommy Andersson, Jan-Åke Bengtsson, Istvan Tasnadi, tränare. Sittande fr v: Mikael Skoog, Tore Henriksson, Rolf Oddmo, Krister Persson, Ingvar Nilsson, Jerry Andersson, Göran Sjölin.

År: 1984

Serie: Division 6

Placering: 1 = avancemang till division 5

Huvudtränare: Bengt Glemme

Årets Tornare: Björn Hellberg

Kommentar: Den första seriesegern någonsin för herrarna i Torns IF! Ungdomsverksamheten hade burit frukt och med ett lag med nästan enbart egna produkter vann Torn serien. Avgörandet kom efter 2-0 hemma mot Löberöds IF inför storpublik i den sista matchen.

1984. Stående fr vä: Bengt Glemme, tränare, Ronny Nilsson, Rolf Oddmo, Bo Persson, Magnus Dulke, Mikael Karlsson, Stefan Håkansson, Ingvar Nilsson, lagledare. Sittande fr vä: Roland Larsson, Filip Lidgren, Olle Skoog, Ulf Sellberg, Richard Fors, Björn Hellberg, Dan Sellberg. Foto: Lars Lindeberg.

År: 1985-1988

Serie: Division 5

Placeringar: 7, 7, 5, 3 = kvar i samma division

Huvudtränare:

Bengt Glemme (-1986)

Per Larsson (1987-)

Årets Tornare:

Magnus Dulke (1985)

Filip Lidgren (1986)

Ulf Lindberg (1987)

Ulf Sellberg (1988)

År: 1989

Serie: Division 5

Placering: 1 = avancemang till division 4

Huvudtränare: Per Larsson

Årets Tornare: Dan Sellberg

Kommentar: 1989 var en säsong som det skulle pratas om länge i Torns IF. Laget, som bland annat bestod av en stomme spelare som hade vunnit division 6 fem år tidigare, lyckades nu med bedriften att vinna division 5. Serien avgjordes i princip i seriefinalen den 29 september. Serieledande Torn spelade borta mot tabelltvåan Eslöv inför den imponerande publiksiffran 1100 personer! Magnus Dulke gav Torn ledningen efter 15 minuters spel och Tornmålvakten Peter Larsson höll tätt hela matchen. Torn vann matchen med 1-0 och ledde serien med tre poäng när det fanns fyra poäng kvar att spela om. Veckan därpå besegrades Svalöv med 3-0 hemma på Tornvallen och seriesegern var definitivt säkrad.

1989. Främre raden fr vä: Jan Nilsson, lagledare, Bo-Anders Larsson, Per Nilsson, Roland Larsson. Peter Larsson, Richard Fors, Dan Sellberg, Per Larsson, tränare. Stående fr vä: Per Lönne, delvis skymd Bo Andersson, Thomas Eriksson, Magnus Dulke, Niklas Thuresson, Ulf Lindberg, Björn Hellberg, Erik Pärsson, Ulf Sellberg.

Bilden är tagen i samband med att seriesegern säkrades.

År: 1990

Serie: Division 4

Placering: 12 av 12 = degradering till division 5

Huvudtränare: Per Larsson

Årets Tornare: Björn Hellberg

Kommentar: Torns sejour i division 4 blev dessvärre bara ettårig den här gången. Laget slutade sist i tabellen och det skulle dröja 18 år innan Torn var tillbaka på den här nivån.

År: 1991-1992

Serie: Division 5

Placering: Klarade sig kvar via kval 1991. Tvåa i "kvalserien" 1992. Kvar i division 5.

Huvudtränare: Leif "Boda" Nilsson

Årets Tornare: Björn Hellberg (1992)

År: 1993

Serie: Division 5

Placering: 10 av 12 = degradering till division 6

Huvudtränare: Kent Hansson

Årets Tornare: Mikael Garmer

Kommentar: Några av de rutinerade spelarna hade lämnat laget inför säsongen 1993. Tre lag degraderades direkt och dessvärre saknades det en ynka poäng för Torns del när säsongen var över.

1993. Ingemar Hulthén, lagledare, Tomas Eriksson, Ronny Nilsson, Stefan Hernelöv, Ulf Sellberg, Anders Gullberg, Peter Hansson, Ola Dahlström, Patrik Roos, Peter Mårtensson, Per Nilsson, Bo-Anders Larsson och Kent Hansson, tränare, Sittande från vänster: Tobias Håkansson, Pontus Lord, Lars Liljekvist, Marco Messina, Patrik Hansson, Thomas Möller, Christian Hugoson, Mikael Garmer, Niklas Andersson, Erik Persson. Liggande från vänster: Kristoffer Trappe-Svennevig och Peter Larsson.

Bilden är tagen vid ett träningsläger i Frankrike i april.

År: 1994

Serie: Division 6

Placering: 12 av 12 = degradering till division 7

Huvudtränare: Mats Mårtensson

Årets Tornare: Patrik Mars (Hansson)

Kommentar: Torn drabbades av ytterligare spelarförluster inför 1994. Truppen var tunn och det blev degradering ännu en gång eftersom det nu hade tillkommit en division 7 som var den lägsta nivån i seriesystemet.

År: 1995

Serie: Division 7

Placering: 2 av 10 = kval till division 6, inget avancemang

Huvudtränare: Peter Persson

Årets Tornare: Ola Dahlström

Kommentar: Torn slutade tvåa i tabellen efter Glumslöv. I kvalet mot Mörarp blev det förlust med sammanlagt 4-5 och Torn fick stanna kvar i division 7.

År: 1996

Serie: Division 7

Placering: 3 av 10 = avancemang till division 6 via kvalspel

Huvudtränare: Ulf Bengtsson ersattes av Peter Larsson & Bo-Anders "Boa" Larsson

Årets Tornare: Thomas Sjöberg

Kommentar: Trots en turbulent säsong med tränarbyte (det fanns inte mycket till kontinuitet på tränarsidan i Torns IF under den här tidsperioden) lyckades Torn knipa en kvalplats och den här gången lyckades man avancera till division 6 efter seger i dubbelmötet mot Klagstorps IF.

1996. Peter Larsson, tränare, Fredrik Wester, Christian Hugoson, Martin Mårtensson, Mikael Rosdahl, Patrik Hansson, Jesper Larsson, Thomas Sjöberg, Tomas Andersson, Stefan Hernelöv, Roger Nilsson, Niklas Andersson, Marcus Andersson och Bo-Anders Larsson, tränare. Sittande från vänster: Mikael Garmer, Ola Dahlström, Mats Garmer, Ola Axelsson och Peder Månsson.

Bilden är tagen efter kvalsegern i Klagstorp

År: 1997-1999

Serie: Division 6

Placeringar: 6, 6, 7 (av 12 lag) = kvar i samma division

Huvudtränare: Alf Ohlsson

Årets Tornare:

Roger Nilsson (1997)

Stefan Hernelöv (1998)

Tomas Andersson (1999)

2000-talet

År: 2000

Serie: Division 6 Skåne mellersta

Placering: 11 av 12 = degradering till division 7

Huvudtränare: Roger Jeppson

Årets Tornare: Magnus Olsson

Största vinst i seriespelet: Maglasäte IF – Torns IF, 1-5 (2000-08-31)

Största förlust i seriespelet: Lunds FF – Torns IF, 9-0 (2000-05-15)

Främste målgörare i seriespelet: Uppgift saknas

Ögonblick jag minns:

Från den här säsongen minns jag att lagledningen bytte tröjor i ett försök att vända den negativa trenden. Torn spelade delar av säsongen i sitt på den tiden vita reservställ, något som definitivt inte uppskattades av alla. Jag har även vaga minnen från den avslutande hemmamatchen mot Hardeberga BK. Det blev en klar 0-4-förlust och därmed blev det definitivt klart med degradering till division 7, seriesystemets lägsta nivå. Jag minns att vi stod uppgivna vid sidan av planen och bittert konstaterade att "det kanske är lika bra att lägga ner verksamheten". Idag, med facit i hand, är jag glad att det inte blev så!

Sammanfattning av säsongen:

Efter tre raka säsonger med samma tränare och tre stabila mittenplaceringar så gjorde Torn år 2000 en rakt igenom svag säsong där Torn fick en dålig start som man aldrig återhämtade sig från. När säsongen var över hade Torn med sina 19 poäng hela åtta poäng upp till en kvalplats så man var inte ens nära att säkra nytt kontrakt. Säsongen 2000 var därmed senaste gången som Torn åkte ut en serie.

År: 2001

Serie: Division 7 Skåne mellersta B

Placering: 5 av 9 = kvar i samma division

Huvudtränare: Tomas Andersson

Årets Tornare: Tobias "lor" Håkansson

Största vinst i seriespelet: Torns IF – Blentarps BK, 6-2 (2001-09-09)

Största förlust i seriespelet: MKFS Pelagonija – Torns IF, 4-0 (2001-06-20)

Främste målgörare i seriespelet: Uppgift saknas

Ögonblick jag minns:

Jag kommer framför allt ihåg årets största förlust borta mot Pelagonija där Peder "Dansken" Månsson och jag åkte vilse i Eslöv och missade inledningen av matchen för att sedan få se Torn bli totalt utspelade.

Sammanfattning av säsongen:

Torn fick börja om i sjuan den här säsongen. Tränare rekryterades internt i form av Tomas Andersson som assisterades av sin bror Lars. Det var en otacksam uppgift. Torn hade tappat många spelare, truppen var väldigt tunn och man fick inte ihop till något reservlag. Samtidigt fanns det ändå hopp inför framtiden då klubben hade ett 16-årslag som tillhörde Sverigeeliten och spelade i pojkallsvenskan. Det blev en mittenplacering i division 7 där Torn avslutade starkt och undvek därmed att bli sämsta lag i kommunen.

År: 2002

Serie: Division 7 Skåne sydvästra C

Placering: 3 av 9 = avancemang till division 6 via kvalspel

Huvudtränare: Tomas Andersson

Största vinst i seriespelet: Torns IF – Blentarps BK, 13-1 (2002-09-14)

Största förlust i seriespelet: Holmeja IS – Torns IF, 16-0 (2002-05-17)

Årets Tornare: Mattias Backan

Framste målgörare i seriespelet (inkl. kval): Andreas Ekberg, 30 mål

Ögonblick jag minns:

Den stora förlusten mot Holmeja är så klart en sak en sak man kommer ihåg. Jag var inte själv på plats den matchen under Lundakarnevalen 2002, men kommer ihåg chocken när man fick höra resultatet och efterspelet på hemsidan där laget gick ut med en ursäkt till allt och alla för sin insats. Det ska också ha fällt ett klassiskt citat från Mikael Sjölander i halvtid ”-Kan de göra sju mål i första så kan vi göra åtta i andra”.

Ett annat, betydligt gladare minne är naturligtvis det lyckade kvalspelet där Torn vann hemmamatchen mot Vittskövle med 4-2 (samtliga mål av Andreas Ekberg). Därefter var vi en liten skara tappra Tornsupportrar som åkte upp till Vittskövle för att se returen som blev en riktig nagelbitare. Efter ett tidigt ledningsmål för hemmalaget var Torn illa ute, men resultatet stannade vid 1-0 och Torn gick upp till division 6 med sammanlagt 4-3. Stor kvalhjälte blev Torns 14-årige målvakt Martin Jälmbly tack vare ett par svettiga räddningar. På vägen hem hängdes det upp en Tornvimpel på en pizzeria i Degeberga som enligt uppgift fick hänga kvar där ett bra tag.

Sammanfattning av säsongen:

År 2002 blev startskottet för Torns resa upp i seriesystemet. Tack vare påfyllning från framför allt de egna ungdomsleden var truppen både större och bättre jämfört med föregående säsong. Nu hade klubben återigen ett reservlag i seriespel. Prestationerna var dock mycket ojämna och på grund av det kallades laget för ”Swinging Torn” i lokalpressen. Torn var aldrig nära att nå topplagen Kyrkheddinge och Holmeja i seriespelet, men det blev som sagt ändå avancemang via kvalspel tack vare tredjeplatsen. År 2002 spelade Torn sin fjärde och förhoppningsvis sista säsong i division 7. Division 7 är för övrigt den enda nivå i seriespelet som Torns IF har spelat på utan att ha någon serie seger.

2002. Övre raden från vänster: Johan "Viking" Pettersson, Mikael Sjölander, Andreas Ekberg, Andreas Andersson, Alexander Da Silva, Stefan Hernelöv, Magnus Olsson, Mats Hägerklint, Olof Jepson.

Nedre raden från vänster: Staffan Mårtensson, Karl Hansson, Rickard Fors, Ola Dahlström, Christian Hugosson, David Mellby. Liggande: Martin Jälmbly.

Bilden är tagen vid seriepremiären.

År: 2003

Serie: Division 6 Skåne mellersta

Placering: 3 av 12 = avancemang till division 5 via kvalspel

Huvudtränare: Tomas Andersson, Hans Rönningberg och Mats Mårtensson

Största vinst i seriespelet: Billeberga GIF – Torns IF, 1-9 (2003-09-19)

Största förlust i seriespelet: Torns IF – Hallands Nations FF, 2-5 (2003-09-28)

Årets Tornare: Jimmi Johansson

Främste målgörare i seriespelet (inkl. kval): Jimmi Johansson, 33 mål

Ögonblick jag minns:

Det finns en del minnen från den här säsongen, Torn var illa ute i sista omgången, men vände i bortamatchen mot GoF IF och säkrade därmed återigen ett positivt kvalspel. Det mest minnesvärda är dock även detta år den spännande avgörande kvalmatchen. Torn vann den första kvalmatchen med 4-3 på hemmaplan mot IFK Knislinge. Inför returen i Knislinge hade Torn lyckats fylla en buss med supportrar som bidrog till en härlig inramning. IFK Knislinge ledde matchen med 1-0 i halvtid och hade därmed grepp om platsen till division 5. Torn kunde dock vända genom två mål under den sista halvtimmen och avancemanget var ett faktum för andra året i rad!

Sammanfattning av säsongen:

Inför säsongen hade Torn fått ett par riktigt starka nyförvärv för att vara i division 6. Erik Rönningberg vände hem till Torn från den då allsvenska klubben Landskrona BoIS. Även Jimmi Johansson var ett nyförvärv med meriter från högre upp i seriesystemet. På tränarsidan hade man nu en trio där Tomas Andersson fick ytterligare två kända Tornprofiler vid sin sida i form av Hans Rönningberg och Mats Mårtensson. Trots att Torn var nykomlingar så fanns alltså förhoppningen att man skulle klara sig bra i division 6. Åt seriesegrarna Trollenäs IF gick dock inget att göra detta år. Bakom dem var det riktigt jämnt i tabellen och Torn var som sagt illa ute i sista omgången. Hade det inte blivit seger där så hade man fått nöja med en femteplats. Nu blev det istället en tredjeplats och avancemang via kvalspel. Efter tio år på lägre nivå var Torn tillbaka i division 5.

2003. Tornsupportrar jublar i Knislinge när avancemanget till division 5 säkras.

År: 2004

Serie: Division 5 Skåne mellersta

Placering: 6 av 12 = kvar i samma division

Huvudtränare: Hans Rönningberg, Mats Mårtensson och Thomas Sjöberg

Största vinst i seriespelet: Genarps IF borta, Södra Sandby IF hemma, Sösdala IF borta (vinster 4-1)

Största förlust i seriespelet: Torns IF – Sösdala IF, 3-9 (2004-06-05)

Årets Tornare: Erik Rönningberg

Främste målgörare i seriespelet: Jimmi Johansson, 12 mål

Ögonblick jag minns:

Seriepremiären borta mot lokalrivalerna Lunds BoIS. Många Tornsupportrar var på plats liksom den stora Tornflaggan. Vi fick se Torn vinna sin första division 5-match på många år.

Sammanfattning av säsongen:

Torn hade avancerat i seriesystemet två år i rad och sett till det var det en bra prestation att lyckas placera sig på den övre halvan av tabellen. Inför den här säsongen hade Tomas Andersson lämnat tränarposten och ersatts av Thomas Sjöberg. Torn inledde med två raka segrar men hade därefter en tung vårsäsong och vid sommaruppehållet var man nere på nedflyttningsplats. Under höstsäsongen klättrade man några placeringar och lyckades alltså nå en slutlig sjätteplats. Man var dock aldrig nära att nå en topplacering.

År: 2005

Serie: Division 5 Skåne mellersta

Placering: 6 av 12 = kvar i samma division

Huvudtränare: Per-Ola Ljung

Största vinst i seriespelet: SK Hakoah hemma, Torna Hällestads IF borta, (båda 5-0)

Största förlust i seriespelet: Torns IF – Genarps IF, 0-5 (2005-06-22)

Årets Tornare: Ludwig Berg

Främste målgörare i seriespelet: Jimmi Johansson, 18 mål

Ögonblick jag minns:

Hässleholms IF borta i fjärde omgången. Efter en miss i planeringen kom jag och ett antal spelare till idrottsplatsen bara några minuter före avspark. Den dåliga förberedelsen till trots lyckades Torn vinna matchen och ta sin första seger för säsongen.

Sammanfattning av säsongen:

Efter fem år med interna lösningar hade Torn storsatsat på tränarsidan till denna säsong och tagit in den tidigare allsvenska spelaren Peo Ljung som tränare. Peo hade höga ambitioner, men inledningsvis var det svårt att få med sig spelartruppen på idéerna. Efter en svag inledning kom Torn tillbaka längre fram på säsongen. Man nådde dock inte högre än en ny sjätteplats. Torn var betydligt närmare topplagen jämfört med föregående år då man tog 13 poäng mer denna säsong. Ändå kändes säsongen som en besvikelse då man hade hoppats på mer.

Övre raden från vänster: Tomas Andersson (målvakt), Niklas Nilsson, Erik Rönningberg, Mattias Backan, Ludwig Berg, Viktor Edsheim, Daniel Thulin, Jesper Mårtensson, Ola Dahlström (Ass. tränare), Martin Jälmy (målvakt).

Nedre raden från vänster: Per-Ola Ljung (Spelande tränare), Victor Berg, Jimmi Johansson, Marcus Andersson, Karl Hansson, Sammy Pergament, Tommy Biro.

År: 2006

Serie: Division 5 Skåne mellersta

Placering: 8 av 12 = kvar i samma division

Huvudtränare: Erkki Rangin ersattes av Erik Rönningberg och Peter Thulin

Största vinst i seriespelet: Stora Harrie IF – Torns IF, 0-8 (2006-08-15)

Största förlust i seriespelet: Torns IF – Arlövs BI, 1-6 (2006-04-29)

Årets Tornare: Tommy Biro & Henrik Svederud

Främste målgörare i seriespelet: Tommy Biro, 15 mål

Ögonblick jag minns:

Här får jag definitivt välja den sista matchen för säsongen. Torn spelade hemma mot FC Malmö. En eventuell förlust hade inneburit direkt degradering, oavgjort hade inneburit kval för att klara sig kvar och vid vinst så kunde Torn klara nytt kontrakt med hjälp av övriga resultat. Torn gjorde sitt och vann sin match med klara 5-0. I gästboken på vår hemsida spreds ett rykte om att någon hade använt sig av en avstängd spelare. Jag kommer ihåg att jag satt i kansliet efter matchen i telefon med Skåneboll och vilken lättnad det var när vi fick bekräftat alla slutresultat som innebar att Torn hade klarat sig kvar utan kval.

Sammanfattning av säsongen:

Det såg länge ut som om Peo Ljung skulle fortsätta ett år till i Torns IF, men sent på säsongen fick han ett erbjudande från en klubb högre upp i seriesystemet och han hade tidigare meddelat att han skulle ta detta jobb om han erbjöds det. Därmed stod Torn utan tränare och fick in Erkki Rangin i sista stund. Starten blev helt okej. Oavgjort hemma i premiären på grus mot Dalby, därefter storseger borta mot Torna Hällestad i omgång 2. Därefter kom Torn in i en negativ trend. Efter sex raka segerlösa matcher och en del missnöje i spelartruppen beslutade Torn sig för ett tränarbyte redan den 26 maj. Erik Rönningberg var långtidsskadad och tog på sig uppdraget tillsammans med Peter Thulin. Resultaten blev något bättre, även om Torn hade det jobbigt hela säsongen. I sista omgången säkrades kontraktet. Säsongen 2006 var Torns svagaste sedan man började sin resa uppåt i seriesystemet. Men ack så viktigt det var för den fortsatta utvecklingen att man tog sig samman och säkrade kontraktet!

År: 2007

Serie: Division 5 Skåne mellersta

Placering: 1 av 12 = avancemang till division 4

Huvudtränare: Mikael Roos

Största vinst i seriespelet: Torns IF – Kyrkheddinge IF, 5-0 (2007-09-01)

Största förlust i seriespelet: Husie IF – Torns IF, 4-2 (2007-09-29)

Årets Tornare: Sammy Pergament

Främste målgörare i seriespelet: Tommy Biro, 11 mål

Ögonblick jag minns:

Tveklöst väljer jag Lunds BoIS på bortaplan på Klostergårdens tidigare arena. Den tidens mest prestigefyllda Derby för Torns IF. Matchen spelades den fjärde omgången från slutet och Torn hade chansen att säkra seriesegern vid vinst. Torn vann komfortabelt med siffrorna 3-0. Läktaren fylldes av Tornare och i slutet av matchen jublades det vid varje passning som gick fram. Efter matchen blev det bengaler och gränslös glädje bland alla Tornare.

Sammanfattning av säsongen:

Ny organisation igen på tränarsidan. Torn lyckades knyta till sig Mikael Roos som man varit ute efter ett tag. Tornprofilen Peter Larsson fick uppdraget som assisterande tränare. Nu skulle en ny framgångsera starta för Torns IF och äntligen skulle man återigen få kontinuitet på tränarfronten. Att Torn lyckats få Mikael Roos innebar att några av hans tidigare spelare också lockades till klubben. Torn fick en spelartrupp med betydligt mer bredd och spets jämfört med föregående år.

Det blev förlust med 4-3 i seriepremiären borta mot Bara GIF, därefter 20 raka matcher utan förlust, innan det blev förlust i den sista omgången när seriesegern sedan länge var säkrad. Man kan hitta en hel del likheter i resultatraden med en säsong som spelades tio år senare...

Övre raden från vänster: Andreas Håkansson (Lagledare), Peter Larsson (Ass. tränare), Joel Borg, Martin Kindberg, Sammy Pergament, Ludwig Berg, Olle Kristell, Erik Rönningberg, Viktor Edsheim, Anders Tegner, Niklas Nilsson, Peter Barnekow (Lagledare), Mikael Roos (Tränare).
Nedre raden från vänster: Tommy Biro, Daniel Thulin, Marcus Andersson, Mustafa Sumarmad, Amir Darban Khales, Santhosh Nair, Martin Arnoldsson. Liggande: Christopher Olofsson.

År: 2008

Serie: Division 4 Skåne västra

Placering: 4 av 12 = kvar i samma division

Huvudtränare: Mikael Roos

Största vinst i seriespelet: BK Landora – Torns IF, 0-7 (2008-08-23)

Största förlust i seriespelet: Häljarps IF – Torns IF, 3-0 (2008-06-27)

Årets Tornare: Viktor Edsheim

Främste målgörare i seriespelet: Tomas Martinsson, 10 mål

Ögonblick jag minns:

Några matcher kommer man ihåg lite extra. Till exempel premiären, som förvisso blev en ganska tråkig 0-0-match mot Häljarp. Men Torn var i division 4 och det var stort! Hemvändaren Markus Thulin fick efter matchen en blomsterkvast för bäste spelare i Torn. Annars är det framför allt matcherna mot Balkan och i synnerhet bortamatchen som man vann med hela 5-0 på Rosengårds IP. Balken vann serien överlägset och förlorade knappt en match i övrigt, men mot Torn var Malmölaget chanslösa, 0-8 på två möten.

Sammanfattning av säsongen:

Torn fick en tuff start på division 4-äventyret. En poäng i premiären och därefter fyra raka förluster gjorde att man låg på nedflyttningsplats. I omgång sex tog man en nödvändig seger mot BK Landora som var något av en slagpåse det året. Torn gick upp på plats tio av tolv, men hade fortfarande bara tagit poäng mot lagen på nedflyttningsplats när man åkte till Rosengård och besegrade Balkan, seriens i särklass bästa lag med smått ofattbara 5-0 på bortaplan. Bortsett från den svaga inledningen gjorde Torn en riktigt bra debutsäsong i division 4 och klättrade upp till en slutlig fjärdeplats. Klubbens bästa placering i seriesystemet så långt.

År: 2009

Serie: Division 4 Skåne södra

Placering: 4 av 12 = kvar i samma division

Huvudtränare: Mikael Roos

Största vinst i seriespelet: Ystads IF FF – Torns IF, 1-6 (2009-05-26)

Största förlust i seriespelet: Sjöbo IF – Torns IF, 6-4 (2009-05-09)

Årets Tornare: Niklas Nilsson

Främste målgörare i seriespelet: Niklas Nilsson, 20 mål

Ögonblick jag minns:

Det symboliska blixtnedslaget i Ystad! Torn var inne i en mycket tung period, vilket framgår av sammanfattningen nedan. Med en uttunnad spelartrupp och bara två ledare på bänken åkte vi ner till Ystad en regnig och blåsig tisdagskväll. Fotbollslivet hade haft trevligare stunder. Efter 44 minuters spel och 0-0 på resultattavlan slog blixten ner i närheten. Tornbänken påkallade domarens uppmärksamhet och ville att matchen skulle brytas. Domaren ville dock att halvleken skulle spelas klart och i halvlekens sista minut tog Torn ledningen för att sedan vinna matchen med 6-1. Glädjen var tillbaka i truppen och med den kom också resultatet!

Ett annat minne är från under hösten när jag och Peter Larsson satt och diskuterade tränarfrågan. Vi slog våra kloka huvuden ihop och kläckte den geniala idén "Karl-Jan" som skulle visa sig bli en succé!

Sammanfattning av säsongen:

Det blev en del små justeringar i ledarstaben inför säsongen 2009. Peter Larsson hade sedan tidigare meddelat att han slutar med uppdraget som assisterande tränare och klubben hade väldigt svårt att hitta en ersättare. Till slut fick man in Brian Ingemann men han hade i sin tur meddelat att han hade begränsat med tid för uppdraget, så situationen på ledarsidan var inte den bästa. Torn fick på nytt en dålig start och man låg på kvalplats neråt efter sex omgångar. I omgång sju förlorade man borta mot de blivande seriesegrarna Svedala IF. Stämningen i truppen var dålig och det kändes som om alla inte drog åt samma håll, Tornandan kändes inte närvarande så som den brukar. Efter matchen mot Svedala valde tre spelare att kliva av. Truppen tunnades ut, men svetsades samman. Efter det tog man sex raka segrar före sommaruppehållet och gick från negativ kvalplats till andra plats i tabellen som istället innebar kval uppåt. På hösten blev det sen blandade resultat. Torn slutade på nytt fyra, men tog en poäng mer än föregående år så på nytt blev det den bästa säsongen i föreningens historia.

2009. Bilden tagen i DM-matchen mot IFK Trelleborg (division 3) i april 2009. Niklas Nilsson gjorde här ett av Torns åtta (!) mål i matchen.

År: 2010

Serie: Division 4 Skåne sydvästra

Placering: 1 av 12 = avancemang till division 3

Huvudtränare: Mikael Roos och Richard "Kalle" Ringhov

Största vinst i seriespelet: Eriksfälts FF – Torns IF, 0-5 (2010-06-05)

Största förlust i seriespelet: Oxie IF – Torns IF, 3-0 (2010-06-23)

Årets Tornare: Tomas Martinsson

Främste målgörare i seriespelet: Tomas Martinsson, 19 mål

Ögonblick jag minns:

Här får jag lyfta fram två matcher i slutskedet av seriespelet. Det spännande kommunderbyt mot Veberöd i omgång 20 där Torn återtog serieledningen inför storpublik när man vände underläge till seger. Men framför allt minns nog alla Tornare som var med på den tiden det om möjligt ännu mer spännande kommunderbyt i Genarp där serien skulle avgöras i den sista omgången. Klubben hade ordnat en buss till supportrarna som förväntansfulla kom till Genarp iklädda Torntröjor. En poäng krävdes, men Genarp tog ledningen med 1-0 i den 70:e minuten, samtidigt som Veberöd hade tagit ledningen i sin match. Ett gyllene läge var på väg att glida Torn ur händerna när Erik Rönningberg nickade in 1-1 efter 82 minuters spel. Känslan i just det ögonblicket är verkligen minnesvärd, liksom känslan när domaren tio minuter senare blåste av matchen.

Ett annat trevligt minne från detta år kom efter säsongen då Torntruppen uppmärksammades för sin prestation i samband med en elitseriematch i handboll.

Sammanfattning av säsongen:

Ledarstaben hade som sagt varit otillräckligt år 2009. Micke Roos hade själv fått dra ett alltför tungt lass. Till 2010 hade vi fått en lösning där Micke skulle dela uppdraget som huvudtränare med Richard "Kalle" Ringhov och Brian fortsatte som assisterande tränare. Den nya tränarkonstellationen som internt kallades "Karl-Jan" skulle bli en riktig succé! En stark vårsäsong gav Torn en andraplats när halva serien var spelad. Då ledde Staffanstorp serien, en poäng före Torn, men Staffanstorp föll tillbaka något på hösten och kampen om seriesegern skulle istället bli en uppgörelse mellan Torn och Veberöd. Med tre omgångar kvar att spela ledde Veberöd serien, en poäng före Torn. Lagen möttes i en ren seriefinal i Veberöd där hemmalaget tog ledningen, men Torn vände och vann efter mål av Ruben Grönevik och Daniel Thulin. I den sista omgången behövde Torn ta en poäng på bortaplan mot Genarp för att hålla Veberöd bakom sig. Torn hamnade i underläge även i den här matchen, men tio minuter före slutet nickade Erik in det förlösande kvitteringsmålet som innebar serieseger och avancemang, både Torn och Veberöd spelade ihop 50 poäng, men Torn vann serien tack vare bättre målskillnad. Detta är Torns enda serieseger hittills då det varit spännande fram till seriespelets sista spark.

2010. Stort jubel i Torn efter att seriesegern säkrades i den avslutande matchen i Genarp.

År: 2011

Serie: Division 3 södra Götaland

Placering: 1 av 12 = avancemang till division 2

Huvudtränare: Mikael Roos och Richard "Kalle" Ringhov

Största vinst i seriespelet: Torns IF – Lilla Torg FF, 11-1 (2011-06-05)

Största förlust i seriespelet: BW 90 IF – Torns IF, 5-2 (2011-09-17)

Årets Tornare: Amir Darban Khales

Främste målgörare i seriespelet: Tomas Martinsson, 19 mål

Ögonblick jag minns:

Det finns mycket minnesvärt från den här säsongen. Jag minns bittra kommentarer från motståndartränare i början av säsongen om att "-Det här kommer aldrig att hålla i division 3".

En match som förmodligen kan ha varit viktig för utgången blev som den blev var självklart hemmamatchen mot Höör. Matchen spelades inför storpublik en fin sommarkväll på Tornvallen. Höör tog ledningen efter en dryg timmes spel och hade då serieledningen för en liten stund. Torn skulle dock vända i slutet. Tomas "Tompa" Martinsson nickade in 1-1 i den 83:e minuten och fem minuter senare så gjorde Carl Magnusson segermålet med en cykelspark. Sen kommer man givetvis ihåg när Torn säkrade seriesegern hemma mot IFK Trelleborg genom att vinna med klara 4-0, även om det inte var direkt spännande. Supportrarnas tifo vid den matchen är också minnesvärt, liksom en banderoll de vecklade upp veckan därpå på bortaplan mot BW90 som väckte en del känslor.

Sammanfattning av säsongen:

En säsong som sticker ut med tanke på att Torn nog på förhand var ganska nederlagstippade som nykomlingar och hade inte alls varit med i förhandsdiskussionen om seriesegern. Torn skulle för första gången spela i division 3, spelartruppen var i stort sett intakt och man hade fått in några nya spelare, men skulle det hålla i division 3? Svaret blev ett rungande ja!

Torn fick en bra start på seriespelet och sedan flöt det bara på. Under första halvan av seriespelet utmanades man av Höörs IS. De båda topplagen låg på samma poäng när ett "dubbelmöte" väntade på sommaren. Första matchen i Höör slutade oavgjort. En vecka senare möttes lagen i Stångby och då vände Torn underläge till seger i slutminuterna. Det blev också det avgörande rycket. När 19 av 22 omgångar var spelade hade Torn bara förlorat en match och säkrat seriesegern med elva poängs marginal till tvåan BW 90.

2011. Tornspelarna gläds åt avgörandet i seriefinalen hemma mot Höörs IS i sista matchen före sommaruppehållet.

År: 2012

Serie: Division 2 södra Götaland

Placering: 4 av 12 = kvar i samma division

Huvudtränare: Mikael Roos och Richard "Kalle" Ringhov

Största vinst i seriespelet: Torns IF – IFK Klagshamn, 15-0 (2012-08-25)

Största förlust i seriespelet: Torns IF – IS Halmia, 0-5 (2012-05-12)

Årets Tornare: Viktor Edsheim

Främste målgörare i seriespelet: Jesper Rendin, 8 mål

Ögonblick jag minns:

Seriepremiären när division 2 för första gången kom till Stångby är ett kärt minne. Torn mötte Tvååker och i slutminuterna vände man underläge 1-2 till vinst med 3-2. Segermålet nickades in av Erik Rönningberg. Ett annat fint minne är skalpen på Örjans Vall då ett vilt kämpande Torn, kanske inte helt rättvist, lyckades besegra Halmia på bortaplan i den 18:e omgången. Efter den matchen fick lagkapten Erik Rönningberg ta emot kritik från en äldre herre i hemmapubliken som tyckte det var skamligt av Torn att vinna matchen. Ett tredje härligt minne från den här säsongen är DM-finalen mot Helsingborgs IF där Torn blev hemmalag. Matchen spelades på ett regnigt Klostergården, André Sandstedt gjorde matchens enda mål inför 300 Tornsupportrar och en hejarklack av Tornungdomar som sjöng matchen igenom för att sedan få jubla vid slutsignalen.

Sammanfattning av säsongen:

Hastigt och lustigt var Torns IF i division 2, en nivå som man bara ett par år tidigare inte ens hade vågat drömma om. Inte heller inför den här säsongen var det speciellt stor spelaromsättning. Merparten av truppen hade spelat med Torn även i division 5 eller division 4. Joel Kjettselberg kom in som assisterande tränare istället för Brian Ingemann. Torn skulle göra ännu en fantastisk säsong som nykomlingar i division 2. Från den första omgången till den sista höll man till på den övre halvan av tabellen. I omgång 18 besegrade man Halmia borta och då med fyra omgångar kvar så fanns det faktisk fortfarande en fullt realistisk chans för Torn att vinna serien. Då var laget tre poäng efter serieledande Tvååker som man hade kvar att möta. Torn gjorde dock ingen bra avslutning på seriespelet. Man tog bara en poäng i de fyra sista matcherna och slutade därmed fyra i sin debutsäsong i division 2. Även i cupspelet gjorde laget mycket bra ifrån sig. I Svenska cupens andra omgång hotade man Ängelholms FF som på den tiden var ett topplag i Superettan. Det blev till slut en uddamålsförlust efter ett sent avgörande. I DM tog Torn sin första och hittills enda titel efter att ha finalbesegrat ett ungdomligt Helsingborgs IF.

2012. Amir Darban Khaled firar DM-segern med supportrarna.

År: 2013

Serie: Division 2 södra Götaland

Placering: 3 av 12 = kvar i samma division

Huvudtränare: Richard "Kalle" Ringhov

Största vinst i seriespelet: Torns IF – GIF Nike, 4-1 (2013-06-13)

Största förlust i seriespelet: FC Rosengård – Torns IF, 6-1 (2013-10-12)

Årets Tornare: Daniel Thulin

Främste målgörare i seriespelet: Niclas Lundberg, 6 mål

Ögonblick jag minns:

Från den säsongen kommer jag faktiskt främst ihåg de stora förlusterna. I den femte omgången från slutet skulle Torn spela seriefinal uppe i Oskarshamn. Det var ett stort jippo i Oskarshamn den dagen där ishockey och fotboll samt uppträdande av "Sean Banan" stod på programmet. Skadesituationen i Torn var som värst till denna matchen. Sammanlagt fanns det 14 spelare i speldugligt skick och alla fick speltid i seriefinalen. Ett sargat Torn var chanslösa mot de blivande seriesegrarna som vann matchen med 5-0.

En månad senare hade Torn knappt in lite på Oskarshamns försprång och det skiljde bara två poäng inför den sista omgången. Det var en speciell känsla att komma till Rosengård med en möjlighet att ta hem serien, även och chansen var minimal redan på förhand och hoppet släcktes tidigt i matchen.

Sammanfattning av säsongen:

Efter sex år och tre seriesegrar valde Mikael Roos att tacka för sig efter säsongen 2012. Richard "Kalle" Ringhov fortsatte som ensam huvudtränare och Joel Kjettselberg fortsatte som assisterande tränare, en roll som även Johannes Blomstrand fick.

2013 blev en märklig säsong på många vis. Torn gjorde sin kanske svagaste säsong på flera år, men nådde ändå sin bästa placering någonsin i seriespelet. Under seriespelet släppte Torn in nästan två mål i snitt per match.

Målskillnaden blev till slut 34-43 (-9). Framför allt under höstsäsongen så kunde man se ett tydligt mönster där Torn krigade sig till uddamålssegrar på hemmaplan, men förlorade bortamatcherna stort. Ändå var man med i kampen om seriesegern in i den sista omgången. I sista matchen var man chanslösa mot FC Rosengård och på grund av målskillnaden förlorade Torn andraplatsen till just Rosengård och slutade trea i tabellen. Torn vann detta år "hemmatabellen", samtidigt var man ett av seriens sämsta bortalag.

År: 2014

Serie: Division 2 västra Götaland

Placering: 3 av 14 = kvar i samma division

Huvudtränare: Richard "Kalle" Ringhov

Största vinst i seriespelet: Torns IF – Sävedalens IF, 5-1 (2014-08-02)

Största förlust i seriespelet: Lindome GIF – Torns IF, 7-0 (2014-09-13)

Årets Tornare: Christopher Nilsson

Främste målgörare i seriespelet: Niklas Nilsson, 17 mål

Ögonblick jag minns:

Jag bör nämna att jag sedan säsongen 2014 inte längre har sett alla matcher. Som nybliven småbarnsförälder fick framför allt många bortamatcher prioriteras bort. Från den här säsongen kommer jag framför allt ihåg upplösningarna i de två första seriematcherna som var helt osannolika. Första matchen var borta mot Dalstorp och Torn hade ledningen med 2-1 när matchen gick in på övertid. I den 92:a minuten kvitterade Dalstorp, men efter 94 minuter nickade Niklas Nilsson in segermålet för Torn. Bara några dagar senare skulle hemmapremiären mot HIF Akademi spelas på den nya konstgräsplanen i Stångby och det blev ännu en osannolik avslutning. När klockan passerat 90 minuter var Torn i underläge med 2-3. Men på övertid fick vi först se Amir Darban Khales kvittera till 3-3 i matchminut 93 och därefter hann Viktor Edsheim göra 4-3 innan slutsignalen ljöd.

Givetvis minns jag även cupmatchen mot Landskrona BoIS inför rekordpublik på Tornvallen. Torn var riktigt nära att skrälla när Daniel Thulin prickade ribban i den 90:e minuten. Istället slutade matchen 1-1 och till slut blev det straffläggning där det krävdes en massa omgångar innan Landskrona till slut kunde avgöra. Då Tornvallen saknar

belysning var det nästan lite parodi mot slutet av straffläggningen då mörkret hade börjat lägga sig över Stångby.

Sammanfattning av säsongen:

År 2014 var det nästan samma tränarteam som föregående år, med den ändringen att Johannes Blomstrand slutade och ersattes av Sebastian Borg. På spelarsidan påbörjades en generationsväxling så smått. Lagkapten Erik Rönningberg hörde till dem som valde att tacka för sig efter att ha varit med sedan tiden i division 6. In kom en hel del nya spelare. Av dem som var nya inför säsongen 2014 var det dock bara Adam Olofsson som var kvar från år 2013. Inför säsongen hade seriesystemet gjorts om och division 2-serierna innehöll nu 14 lag. Efter en något märklig serieindelning placerades Torn detta år i den västra serien med många lag från Göteborg med omnejd. Torn fick en fantastiskt bra start på seriespelet 2014. Full pott efter fem omgångar, sedan kom första förlusten väldigt oväntat på hemmaplan mot tabelljumbon Råslätt. Torn skulle dock vara med i toppstriden hela säsongen. Efter 18 av 26 omgångar var Torn i serieledning för sista gången den här säsongen. Efter 21 omgångar hade man fortfarande seriesegern inom räckhåll, men förhoppningarna grusades av en genomklappning uppe i Lindome. Efter den näst sista omgången var hoppet om serieseger definitivt ute. Eskilsminne vann serien, tre poäng före Tvååker och Torn. Torn slutade trea även den här säsongen, dock med en betydligt bättre poängskörd jämfört med föregående år. För sjunde året i rad lyckades laget göra den bästa säsongen någonsin i klubbhistorien. När man summerar år 2014 bör man givetvis inte heller glömma insatsen i Svenska Cupen där Torn var oerhört nära att skrälla och slå ut Landskrona BoIS.

Noterbart från den här säsongen är också att Torn detta år blev seriens bästa bortalag, vilket man inte varit i närheten av tidigare.

2014. Torn firar sitt mål i cupmatchen mot Landskrona BoIS.

År: 2015

Serie: Division 2 södra Götaland

Placering: 8 av 14 = kvar i samma division

Huvudtränare: Richard "Kalle" Ringhov

Största vinst i seriespelet: Torns IF – IFK Malmö, 5-0 (2015-04-14)

Största förlust i seriespelet: Torns IF – FK Karlskrona, 1-5 (2015-09-19)

Årets Tornare: Adam Olofsson

Främste målgörare i seriespelet: Patrik Östlund, 11 mål

Ögonblick jag minns: Framför allt kommer jag ihåg förlusterna mot Asarum från den här säsongen, ett lag som visade sig passa Torn dåligt. Båda matcherna avgjordes på övertid till Asarums fördel. Ett mer positivt minne var bortamatchen mot IFK Hässleholm i omgång 22 då Torn vann. Jag var inte själv på plats, men följde matchen via direktrapportering. När den segern säkrades så kändes det som att Torn skulle klara kontraktet.

Sammanfattning av säsongen: Torn inledde säsongen med samma ledarstab som föregående år, med undantag för att Sebastian Borg hade gått vidare till ett annat uppdrag under hösten 2014. Inför höstsäsongen 2015 tackade Joel Kjettselberg för sig efter tre och en halv säsong som assisterande tränare, han ersattes då av Viktor Edsheim och Erik Rönningberg. Torn tappade några viktiga spelare i defensiven inför den här säsongen som skulle visa sig bli kännbart inledningsvis. För första gången på många år hade Torn en ganska tung säsong och det blev enda året under den sexåriga sejouren i division 2 som laget inte nådde en topp-fyra placering. Torn höll till omkring kvalstrecket under stora delar av säsongen. I omgång 22 vann man den viktiga bortamatchen mot IFK Hässleholm och skaffade sig lite marginal ner till kvalstrecket och när serien var färdigspelad hade man betryggande tolv poäng ner till kvalplats. Den här säsongen var det mesta avgjort i ett tidigt skede. Prespa Birlik vann serien klart och även i botten var det avgjort några omgångar från slutet.

År: 2016

Serie: Division 2 södra Götaland

Placering: 3 av 14 = kvar i samma division

Huvudtränare: Richard "Kalle" Ringhov & Magnus "Bloody" Nilsson

Största vinst i seriespelet: BW 90 IF – Torns IF, 0-9 (2016-08-21)

Största förlust i seriespelet: Torns IF – BW 90 IF, 0-3 (2015-09-19)

Årets Tornare: Ludvig Bergman

Främste målgörare i seriespelet: Patrik Östlund, 13 mål

Ögonblick jag minns: Jag såg inte speciellt många matcher under vårsäsongen. Men jag kommer ihåg när tabelläget såg som mörkast ut i början på juni. Ett sargat Torn spelade en svår bortamatch mot fjärdeplacerade Lindsdal. Jag var själv på landsbygden på Sicilien och hade klättrat upp en bit i ett träd för att få mottagning för att kunna följa en direktrapportering från matchen. Det kändes oerhört skönt när slutresultatet 0-1 bekräftades. Ett par ännu bättre minnen är från hemmamatcherna på hösten. Först den magiska upphämtningen i hemmaderbyt mot Lunds BK då himlen öppnade sig i slutet och publiken flydde. Samtidigt passade Torn på att hämta upp från 0-2 till 2-2 på övertid. I nästa hemmamatch ställdes Torn mot de blivande seriesegrarna Karlskrona. Torn vann med 2-1 efter att Patrik "Putte" Östlund nickat in segermålet på övertid och även den upplösningen är ett härligt minne.

Sammanfattning av säsongen: Säsongen 2016 blev något av en nytändning efter ett tungt 2015. På tränarsidan hittade man åter igen en lösning med två huvudtränare som skulle visa sig bli riktigt lyckad! Klubben lyckades knyta till sig Magnus Nilsson som fick dela tränaruppdraget med Richard Ringhov. Viktor Edsheim fortsatte som assisterande tränare. På spelarsidan fick man en några viktiga nyförvärv som gick rakt in i startelvan som André Johansson, Ludvig Bergman och Tobias Karlsson.

Resultatmässigt fick Torn dock en mycket tung start på säsongen. Efter nio omgångar hade man endast tagit en seger och låg på nedflyttningsplats. Då kom vändningen och på de återstående 17 omgångarna var Torn det lag i serien som plockade flest poäng av alla. Eftersom man var 18 poäng efter toppen redan efter nio omgångar så blev det aldrig tal om att hota i den absoluta toppen. Torn klättrade dock från en trettonde till en slutlig tredjeplats när serien var färdigspelad. FK Karlskrona vann serien och eftersom det också hade införts en kvalplats uppåt så fick man även

med sig FC Rosengård upp i division 1. En milstolpe för klubben var också att Torns IF för första gången blev bäst i Lunds kommun eftersom lokalrivalerna Lunds BK slutade sjua i tabellen. Det var också första gången som man överhuvudtaget spelade på samma nivå i seriesystemet som Lunds BK.

År: 2017

Serie: Division 2 östra Götaland

Placering: 1 av 14 = avancemang till division 2

Huvudtränare: Richard "Kalle" Ringhov & Magnus "Bloody" Nilsson

Största vinst i seriespelet: Hässleholms IF – Torns IF, 1-5 (2017-06-02)

Största förlust i seriespelet: Torns IF – Hässleholms IF, 1-4 (2017-09-16)

Årets Tornare: Mouhammed-Ali Dhaini

Främste målgörare i seriespelet: André Johansson, 14 mål

Ögonblick jag minns: Hemmaderbyt mot Lunds BK inför en rekordstor publik på Tornvallen är minnesvärt. Torn vann med 1-0 efter att Andreas Åkerlund gjort matchens enda mål redan efter en minut. Ett annat minne är bortamatchen mot Nybro i seriens slutskede, jag var inte på plats i Nybro, men följde matchen hemifrån via twitter och via grafiken på en spelbolagssida. I slutet av matchen ledde Torn med 2-1 när Nybro fick en hörna. Hörnan slogs och direkt efter det "släcktes oddsen", det vill säga att spelbolaget stängde av möjligheten att spela på matchen. Vanligtvis brukar det innebära antingen mål eller straff. Jag kan tänka några negativa tankar innan "oddsen tändes" igen och ställningen var fortfarande 1-2 i matchen. Det visade sig inom kort att bollen varit på väg in i Torns mål, men att Philip gjort en jätteräddning.

Sen lär jag inte heller glömma upplösningen i första taget. Torn gjorde sitt i den näst sista omgången, men den riktiga spänningen bestod i att följa utgången i de övriga matcherna när man insåg vad som var på väg att hända!

Sammanfattning av säsongen: Ledarstaben förblev i stort sett intakt jämfört med 2016. Tomas Svensson tackade dock för sig efter några år som målvaktstränare och ersattes av Patrik "Frallan" Behm Fransson. Torn hade lyckats väl med nyförvärven 2016, och 2017 skulle definitivt inte bli sämre. Philip Mårtensson (som efter säsongen kom att utses till bästa division 2-målvakt i Sverige), Oscar Ahlgren, Andreas Åkerlund, Mouhammed-Ali Dhaini (utsedd till Årets Tornare), Rasmus Larsson och Benjamin Kovacevic kom in inför säsongen.

Seriespelet inleddes med en förlust borta mot IFK Malmö. Därefter sattes klubbrekord i antal tävlingsmatcher i rad utan förlust. Senare delen av vårsäsongen var fantastisk då Torn radade upp segrar och knappt släppte in några mål. Vårsäsongen avslutades med att Torn besegrade Lunds BK i hemmaderbyt inför rekordpublik på Tornvallen.

På hösten gick det lite tyngre, Torn tappade en del poäng, men vägrade fortsatt att förlora. Samtidigt gick två av konkurrenterna, Lunds BK och Hässleholms IF som tåget och hade börjat närma sig Torn.

Den andra och sista förlusten för Torns del i seriespelet kom i den 22:a omgången. I seriefinalen hemma mot Hässleholms IF åkte man på en riktig käftsmäll och förlorade både matchen (1-4) och serieledningen till Hässleholm. I omgången därpå återtog Torn serieledningen och det var upplagt för en dramatisk avslutning då Torn ledde serien, en poäng före både Lunds BK och Hässleholms IF. I omgång 24 var Torn piskade att besegra Nybro borta för att inte falla ner till tredje plats eftersom konkurrenterna redan hade vunnit sina matcher. Torn lyckades vinna med knapp marginal, bland annat tack vare en jätteräddning i slutet av Philip Mårtensson. Därefter avgjordes serien väldigt oväntat redan i den näst sista omgången. Torn hemmaslog Vimmerby med 2-0, samtidigt som både Lunds BK och Hässleholms IF mycket överraskande förlorade sina matcher. Allt hade tidigare pekats på att det skulle avgöras i sista omgången, men plötsligt ledde Torn serien med ointagliga fyra poäng redan med en omgång kvar att spela. Seriesegern och en plats i division 1 var säkrad! I den sista omgången vann Torn med komfortabla 3-0 på bortaplan mot Lindsdal.

En fantastiskt stark säsong av Torn. I seriespelet vann Torn såväl hemma- som bortatabellen. Laget hade endast två förluster på 26 matcher och släppte in mindre än ett mål per match i snitt. Man var helt enkelt bäst på det mesta när serien skulle summeras och värddiga vinnare! I Svenska Cupen tog man sig på nytt till omgång två där man förlorade mot Superettanlaget Värnamo efter förlängning. Inför den matchen hade man redan slagit klubbrekordet i antal tävlingsmatcher i rad utan förlust. I DM tog man sig hela vägen till final där det blev en uddamålsförlust borta mot

Rosengård efter att hemmalaget avgjort på straff i matchens slutskede.

2017. Bilden tagen när avancemanget till division 1 var säkrat efter näst sista omgången.

Sammanfattning

Det var många som för några år sedan befarade ett snabbt ras genom seriesystemet när de lite äldre spelarna skulle sluta. Istället har laget, med något enstaka undantag, i stort sett blivit starkare för varje år trots att nästan hela den stomme som för många år sedan påbörjade Torns resa upp i divisionerna numera har lagt fotbollsskorna på hyllan. Torn har hela tiden lyckats knyta till sig nya, duktiga fotbollsspelare och det måste vara Tornandan som haft ett finger med i spelet även här då det brukar handla mycket om mentaliteten när spelare svarar på frågan varför de sökt sig till Torns IF.

Säsongen 2002 startade resan upp ifrån division 7. Nu står vi inför säsongen 2018 och Torns IF ska spela i division 1! Varumärket Torns IF har sannerligen växt sig starkare under resans gång. Vi ser numera ganska ofta artiklar och intervjuer om och med spelare och ledare i Torns IF i olika medier. Tre spelare, Philip Mårtensson, Niklas Nilsson och André Johansson utsågs till seriens bästa spelare i sin lagdel. Philip Mårtensson gick dessutom hela vägen och utsågs till Sveriges bästa målvakt i division 2. Det räckte dock inte för att bli Årets Tornare då det priset gick till Mouhammed-Ali Dhaini som också var nominerad till seriens bästa mittfältare.

Richard "Kalle" Ringhov som nu går in på sin nionde säsong som tränare för laget fick i förra månaden idrottsgillets Stora pris. Det är första gången det går till en representant i en förening som är verksam utanför "staden". En känd Tornare uttryckte sig på följande sätt när han fick reda på att Kalle skulle få utmärkelsen: "-Det ekar verkligen långt in ibland lärdomens stads gator, att det hänt något i Stångby!"

Efter det snabba avancemanget i seriesystemet så känns det som att klubben efter hand har vuxit in i division 2-kostymen. inte bara sportsligt, utan även organisatoriskt när det nu har blivit dags att ta ännu ett kliv i seriesystemet.

Mycket har hänt sedan den där regniga tisdagskvällen i Ystad för snart nio år sedan då ledarstaben bestod av enbart Mikael Roos och jag själv.

Idag finns det ett team på sju personer i ledarstaben: Två huvudtränare, assisterande tränare, målvaktstränare, lagledare, fystränare och massör. Dessutom ännu fler ideella krafter som hjälper till att ordna med allt det praktiska runt omkring.

Det här är i första hand en text om herrseniorverksamheten i Torn's IF och dess utveckling. Jag vill dock inte glömma alla eldsjälar som är och/eller har varit navet i föreningen. Det kan vara de som har fötts in i föreningen och ägnat den en stor del av sitt liv, eller de som kommit till klubben som seniorspelare och därefter stannat långt efter att den egna karriären är över. Det finns även en stor grupp som kommit in i föreningen via sina barn och därefter varit aktiva långt efter att barnen har lämnat.

Det är människor med olika värderingar och bakgrund som på ideell basis har lagt många timmar i sina liv för att göra en insats för Torn's IF och därigenom varit med och skapat "Tornandan". Människor som genom åren har sett till att allt i och runt föreningen har fungerat sportsligt och ekonomiskt. Dessa personer behöver inte nödvändigtvis ha någon koppling till seniortruppen, men många av dem har på något sätt blivit inkopplade och jag tror att det är en oerhört viktig faktor till de sportsliga framgångarna som har skördats under senare år.

Jag skulle kunna nämna ett tresiffrigt antal individer som har tillhört den kategorin bara under min tid i föreningen. Ett stort tack till er!

Ett stort tack också till alla övriga spelare, ledare och funktionärer som varit med på hela eller delar av denna resa från division 7 till division 1. I den här artikeln vill jag inte spekulera om framtiden, men ingen kan ta ifrån oss den här prestationen att ha tagit Torn's IF från att vara ett mittenlag i den lägsta divisionen så sent som år 2001 till att idag, år 2018, vara ett av de 64 högst rankade lagen i Sverige!

För ett par veckor sedan blev det också klart att Torn's IF får spela sina hemmamatcher i Stångby säsongen 2018. Det är ett oerhört viktigt och positivt besked för hela föreningen och dess medlemmar!

Herrtruppen har precis dragit igång försäsongen 2018. Året då division 1 med lag som Mjällby och Åtvidaberg kommer till Stångby...

Text: Andreas Wallerstig